

[Melchior.]

Man har vel lov til uden at træde nogen for nær, sådan som forslagsstillernes navne er opført, at sige, at her er der tale om en lex Glistrup, at der altså her er tale om varetagelse af egne og egne klienters interesser i en grad, som jeg ikke mindes tidligere har været brugt fra denne talerstol.

Efter at have lyttet indest til debatten havde jeg ventet, at hr. Glistrup ville have trukket sit forslag tilbage. Jeg erindrer om, at hr. Glistrup tog den stilling til SF's dagsordensforslag om dyrtidsportionerne, at han mente, vi skulle rationalisere udnyttelsen af tingets tid og ikke fremture i behandlingen af forslag, som ikke havde udsigt til vedtagelse. Vi har nu hørt 9 partiers klare og meget stærke afvisning af dette forslag, som hr. Glistrup — og eventuelt hans parti altså — står alene med. Jeg opfordrer hr. Glistrup til enten at stille dagsordensforslag — i analogi med det, han selv stemte for for 14 dage siden — om forslaget bortfald eller endnu lettere: simpelt hen trække det tilbage. Det er ikke til at forstå, at han ikke vil spille tingets tid i andre nok så væsentlige sager, men ikke har spor imod at spille tingets tid og anseelse på et forslag af denne art.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Glistrup*) (FP):

Medens det forslag, vi diskuterede i relation til hr. Gert Petersens dagsordensforslag, var et forslag, som viste bagud til gammeldags tanker, der ikke er nogen levskraft i, så er dette lovforslag noget, der viser fremad, og hvorom det gælder, at jo mere man får det drøftet igennem, jo flere steder vil der efterhånden gå en præs op for så den ene og så den anden og så den tredje, og om 10 år vil alle synes, at det er selvfølgelig, at vi har en lov af dette indhold — hvis ellers vi har indkomstskatten om 10 år. Det tør vistnok siges at være en væsentlig forskel. Hr. Melchior har aldeles uret i den udtalelse, han kom med om, at jeg på nogen måde skulle stå og gavne egne eller egne klienters interesser. Jeg kender ingen, der specielt inden for min klientkreds, endsige mig selv, skulle have nogen som helst speciel interesse i denne sag. Det, jeg står og taler for, det er for at gavne hele Danmarks interesse, alle de danskere, der indgiver forkerte selvangi-

velser, og hvor skattekravene er på under 40.000 kr. Det er væsentlig mere end majoriteten af samtlige folketingspartierne vælger, som jeg skal love for vil være gavnet af dette forslag, uden at det koster statskassen en øre. Der er altså absolut ikke noget som helst holdepunkt for de bemærkninger, hr. Melchior dér så flot udslyngede, og som kun kan være begrundet i, at han intet kender til virkeligheden i Skattedanmark.

Så er finansministeren jo anderledes kynisk på området. Når man diskuterer begrebet en rigtig skatteligning, kan vi da godt være enige om, at så længe vi har det skattesystem, vi har, kunne det da i sig selv være ganske fornuftigt, hvis vi fik så rigtig en skatteligning som muligt, men her er altså min bedømmelse den, at skatteligningen generelt set under alle omstændigheder er meget ufuldstændig og meget ufuldkommen, så om man for de menneskers vedkommende, det drejer sig om her — måske 50.000 om året, eller hvor mange der er tale om — får ændret skatteligningen, det hjælper alligevel ikke, når ligningen er så ufuldkommen i bred almindelighed.

Men dertil kommer, at de reguleringer, der sker mere end 1 år efter, at indkomsten er tjent i disse forholdsvis små sager, som vi taler om her, er der ingen grund til at tro vil gøre skatteligningen rigtigere. Det er jo spørgsmål om værdien af privat bilkørsel for 3 år siden, som man finder var 5.000 kr. og ikke 3.000 kr. Det er spørgsmål om fradrag for overarbejde, skurfradrag, hvad der har været indtjent på udlejning af sommerhuse o. lign. Der er ikke spor grund til at tro, at de afgørelser, der træffes sent, medfører, at ligningen bliver spor rigtigere for de pågældendes vedkommende.

Om så den 8. november teknisk er den rigtige frist, det kan man selvfølgelig diskutere. Man kunne gøre den lidt kortere, man kan gøre den lidt længere. Når vi har valgt en frist lige deromkring, så er det, fordi vi synes, at så længe kan folk endnu huske, hvad det er for et regnskabsår det drejer sig om, og så får de i hvert fald ikke bekymringerne med de gule konvolutter ind igennem brevsprækken lige på det tidspunkt, hvor de er kommet i gang med juleforberedelserne. Man kan diskutere, om det skal være den 18. oktober eller den 12. december eller en anden dato.